

ಕಲಾ: ವಾರೀತ್ ಹಂಡ್

ಗಜಲ್

ಗಿಜುಗುಡುವ ದಾರಿಗಳೆಲ್ಲ ಬೆತ್ತಲಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ, ಏನಾಯಿತೀಗೆ ಈ ಶಂಕರಕೆ.
ಮೊರೆವೆ ಸಂಡೆಗಳೆಲ್ಲ ಕರೆಗಿ ಹೋಗಿವೆ, ಏನಾಯಿತೀಗೆ ಈ ಶಂಕರಕೆ.

ಬಜಾರು-ಮಿನಾರುಗಳ ಮುಂದೆ ಈಗ ದಿಕ್ಕೆಡಿಸುವ ಸ್ಥಾನ ಹೇಣ.
ಹೌನಪೂ ದಣಿದು ವಿರಾಮ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ, ಏನಾಯಿತೀಗೆ ಈ ಶಂಕರಕೆ.

ತುಂಬಿ ತುಳುಕ್ಕಾಡಿದ್ದ ಉರ ಜಾತೆ ಈಗ ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ
ಮಸಣದ ಪಹರೆಯೀಗೆ ಉರ ಗಡಿ ದಾಟಿದೆ ಏನಾಯಿತೀಗೆ ಈ ಶಂಕರಕೆ

ಜಗದೆಲ್ಲ ಬಾಗಿಲುಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಿವೆ ಬೆಳೆದಿಂಗಳಿಗೂ ಹೆದರಿ.
ದೇವರಿಗೂ ಬೀಗ ಜಡಿದು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ದರೆ, ಏನಾಯಿತೀಗೆ ಈ ಶಂಕರಕೆ.

ಉರ ದೊರೆಯು ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿರುವನು ಅಥ ತೆರೆದ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ.
ತೋಳಗಳೂ ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟು ಉಳಿಂಡುತ್ತಿವೆ, ಏನಾಯಿತೀಗೆ ಈ ಶಂಕರಕೆ.

‘ಮಹಾಂತೆ’, ಯಾವ ಬ್ಯಾಂಡಿಯು ನುಂಗಿತು ಈ ಶಂಕರದ ಗಂಟಲು?
ಎದೆಯ ಮಾತುಗಳೇ ಮರತುಹೋಗಿವೆ, ಏನಾಯಿತೀಗೆ ಈ ಶಂಕರಕೆ.

● ಮಹಾಂತೆ ಗೋನಾಲ